

सुरेक्षितिका f. desgl. ebend. — Vgl. सुरेक्षितिक.
 सुरेक्षम् (सुर + श्रे^०) m. *Gotteshaus, Tempel* RĀGA-TAR. 3, 483.
 सुल् in प्र सुलामि v. l. TS. 7, 4, 19, 4 und TB. 3, 7, 9, 5 für प्र तिलामि
 VS. 23, 24. wohl falsch; nach dem Comm. = प्रवेशयामि.
 सुल gaṇa बलादि zu P. 5, 2, 136.
 सुलङ्गाक wohl *Salonichi* Verz. d. Oxf. H. 338, b, 42.
 सुलकान m. N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. 6, 342.
 सुलक्षण 1) adj. (f. स्त्री) mit Glück verheissenden Zeichen versehen: Per-
 sonen R. 3, 49, 57. KATHĀS. 15, 68. 26, 201. 29, 10. 164. 91, 16. आकृति
 49, 211. — 2) f. स्त्री N. pr. a) einer Gattin Kṛṣṇa's PAÑKAR. 3, 7, 31.
 15, 10. — b) einer Freundin der Umā ÇABDAM. im ÇKDR. — c) der Gat-
 tin Kaṇḍāghosha's DAÇAK. 120, 11. fg. — Vgl. सौलक्षण्य.
 सुलक्षणव n. nom. abstr. von सुलक्षण 1) KATHĀS. 37, 11.
 सुलक्षित adj. *gut* —, *genau untersucht* M. 8, 403.
 सुलहमसंपराय m. bei den Ġaina s. Wilson, Sol. Works 1, 312.
 सुलतान m. *Sultan* Verz. d. B. H. 167, 14.
 सुलभ 1) adj. P. 7, 1, 68. (f. स्त्री) a) leicht zu erlangen, — finden, — an-
 zutreffen, — haben; häufig, wohlfeil: तस्याहं सुलभः BHAG. 8, 14. परोष
 R. 4, 29, 26. फल 5, 86, 8. अण्वद एव सुलभो ऋष्युणो हारतः MĀKĀH. 137,
 16. विपद् MEGH. 99, v. l. ÇĀK. 34. शुद्धे दर्पणात् सुलभावकाशा (काया)
 191. Spr. (II) 3106. 4615. 6039. 6717. 7130. fgg. VARĀH. BĀH. S. 78, 4.
 KATHĀS. 22, 239. 23, 10. 63. 50, 158. RĀGA-TAR. 3, 360. MĀK. P. 19, 35.
 BHĀG. P. 4, 20, 16. 8, 20, 9. Verz. d. Oxf. H. 57, a, No. 105, Z. 24 (स्तु-
 लभा gedr.). आत्मचित्ता^० RAGH. 14, 20. गुणवत्सुलभं नृपम् so v. a. zu-
 gänglich für RĀGA-TAR. 3, 129. सर्व^० SARVADARÇANAS. 90, 16. अ^० ÇĀK. 83,
 23. VIKR. 19, 2. HIT. 37, 14. BHĀG. P. 5, 3, 17. — b) gewöhnlich bei so v.
 a. passend, angemessen, entsprechend, eigen, am Platze seiend; in comp.
 mit der Ergänzung: पतिसंयोगसुलभं वयः R. 3, 4, 20. त्रिनेत्रवत्सुलभं
 चित्तभस्मरजः KUMĀRAS. 5, 69. प्रक्षायसुलभनिद्रा दिवसाः ÇĀK. 3. चरणो-
 पयोगसुलभो लान्तरसः 80. Spr. (II) 4021. 6353. अज्ञान^० WEBER, RĀMAT.
 UP. 362. मनुष्यत्वसुलभाश्चापलात् KATHĀS. 7, 11. 45, 209. 59, 165. 104, 109.
 PRAB. 7, 11. RĀGA-TAR. 1, 64. 215. 241. 3, 75. 507. 4, 236. 369. 5, 385. —
 c) VIKR. 26 schlechte Lesart für सुभग. — 2) m. N. pr. eines Mannes
 SCHIEFFNER, Lebensb. 234 (4). — 3) f. स्त्री a) Bez. verschiedener gemeiner
 Pflanzen: = तुलसी DHANV. 4, 26. = धूमपत्ता RĀGĀN. 5, 32. = वार्षिका
 10, 87. *Glycine debilis* Lin. RĀGĀN. im ÇKDR. — b) N. pr. einer Lehre-
 rin ĀÇV. GĀHJ. 3, 4, 4. ÇĀKĀH. GĀHJ. 4, 10. AV. PARIC. in Verz. d. B. H.
 92, 6. einer Bettlerin MBH. 12, 11854. fgg. — Vgl. सौलभ u. s. w.
 सुलभत्व (von सुलभ) n. häufiges Vorkommen, Häufigkeit; Wohlfeilheit:
 ऋष्याणाम् VARĀH. BĀH. S. 29, 1. तद्विधानामसुलभत्वात् Seltenheit MĀ-
 LAV. 7, 17.
 सुलभीभू (सुलभ + 1. भू) häufig —, gemein werden; davon ०भाव m.
 nom. act.: यदि न सुलभीभावमभजः wenn du (eine Pflanze) nicht so ge-
 mein wärest Z. d. d. m. G. 7, 49.
 सुलभेतर (सुलभ + ३^०) adj. nicht leicht zu haben: ०संप्रयोगा (कात्ता)
 MĀLAV. 78.
 सुललाट adj. (f. स्त्री) eine schöne Stirn habend R. 4, 1, 12.
 सुललित adj. (f. स्त्री) überaus anmuthig, — lieblich, — schön: Perso-
 VII. Theil.

nen MBH. 13, 5901. KUMĀRAS. 2, 64. Ind. St. 8, 334. BHĀG. P. 5, 17, 13.
 वपुस् VARĀH. BĀH. 21, 10. Zähne Ind. St. 8, 419. मुखरिकामृत BHĀG. P.
 5, 23, 7. स्त्रीमुखपङ्कज Spr. (II) 6204. लता 4368. तिलक DHĀRTAS. 70, 2.
 मोस HIT. 17, 16. Gesang R. 1, 28. Gang 3, 17. BHĀG. P. 5, 2, 5. 18, 16.
 10, 39, 17. दाक्षिण्य Spr. (II) 4813, v. l. ०विस्तर s. u. ललितविस्तर.
 सुलवणा adj. (f. स्त्री) wohl gesalzen SUÇA. 2, 526, 8.
 सुलवस् adj. von सुल gaṇa बलादि zu P. 5, 2, 136.
 सुलभ adj. = सुलभ P. 7, 1, 68.
 सुलाभिका adj. f. leicht zu gewinnen, entgegenkommend RV. 10, 86, 7.
 सुलाभिन् m. N. pr. eines Mannes gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105.
 सुलिखिन adj. wohl verzeichnet SUÇA. 1, 93, 7.
 सुलिन् adj. von सुल gaṇa बलादि zu P. 5, 2, 136.
 सुलु adj. gut schneidend, Declin. Vor. 3, 65.
 सुलेका m. angeblich N. eines Āditja TS. 1, 5, 3, 3.
 सुलेख adj. mit Glück verheissenden Linien versehen: अङ्गुलि VARĀH.
 BĀH. S. 51, 8.
 सुलोचन 1) adj. (f. स्त्री) schönäugig MBH. 3, 2147. 15688. 13, 7034. RĀGA-
 TAR. 4, 37. 469. — 2) m. N. pr. a) eines Daitja HARIV. 14285 nach der
 Lesart der neueren Ausg. — b) eines Sohnes des Dhṛtarāṣṭra MBH.
 1, 2729. 4542. 6, 2837. 2846. — c) eines Buddha LALIT. ed. Calc. 5, 13.
 d) des Vaters einer Rukmiṇi Verz. d. Oxf. H. 155, a, 22. — 3) f. स्त्री
 N. pr. a) einer Apsaras Vājpi beim Schol. zu H. 183. HARIV. 14164.
 b) einer Jakṣhiṇi KATHĀS. 49, 172. fgg. — c) verschiedener mensch-
 licher Frauen KATHĀS. 28, 73. fgg. 44, 45. 167. fgg. 107, 138. DAÇAK. 118,
 4. der Gattin des Fürsten Mādhava PĀDMA-P., KRUJĀ. 5 im ÇKDR.
 सुलोम 1) adj. (f. स्त्री) schöne Haare am Körper habend, aus sch. H. a.
 K. bestehend R. 3, 49, 33. — 2) f. स्त्री Bez. zweier Pflanzen: = ताम्रवल्ली
 RĀGĀN. 3, 110. = मांसरोहिणी 12, 155.
 सुलोमधि m. N. pr. eines Fürsten BHĀG. P. in VP. 473, N. 62. सलो-
 मधि (dieses der Name oder adj. nebst Lomadhī) die gedr. Ausg. 12, 1, 25.
 सुलोमैन् adj. = सुलोम P. 6, 2, 177.
 सुलोमशा f. eine best. Pflanze, = काकजङ्ग DHANV. 4, 14. RĀGĀN.
 im ÇKDR.
 सुलोक्क gelbes Messing, m. DHANV. 6, 5. n. H. 1048.
 सुलोक्ति adj. ganz roth RĀGĀN. 6, 81. f. स्त्री Bez. einer der sieben Zun-
 gen Agni's (vgl. लोहिता) ÇABDAM. im ÇKDR. MUṆḍ. UP. 4, 2, 4. MĀK.
 P. 99, 55.
 सुलोक्तिन् m. N. pr. eines Mannes gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105.
 सुल्लणा m. N. pr. eines Schollasten Ind. St. 8, 341. 330. 402. fg.
 सुल्लाविहार m. N. eines Klosters RĀGA-TAR. 8, 3419.
 सुल्लक्षा m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 110, b, 31.
 सुल्लहरी f. N. pr. einer Oertlichkeit RĀGA-TAR. 8, 1532.
 सुवंश m. N. pr. eines Sohnes des Vasudeva BHĀG. P. 9, 24, 50.
 सुवंशघोष adj. einen schönen Flötenton habend HARIV. 8450. die neuere
 Ausg. सुवंशघोषम्, welches NILAK. als adv. fasst.
 सुवंशेनु m. eine Art Zuckerrohr, = श्वेतनु RĀGĀN. 14, 78.
 1. सुवक्त्र n. ein schöner Mund ÇIKSHĀ in Ind. St. 4, 268.
 सुवक्त्र 1) adj. einen schönen Mund habend: Çiva MBH. 14, 195. —